

**MOKESTINIŲ GINČŲ KOMISIJA
PRIE LIETUVOS RESPUBLIKOS VYRIAUSYBĖS**

**SPRENDIMAS
DĖL Y. L. SKUNDO**

2020 m. kovo 6 d. Nr. S-33 (7-1/2020)
Vilnius

Mokestinių ginčų komisija prie Lietuvos Respublikos Vyriausybės (toliau – Komisija), susidedanti iš komisijos pirmininkės Editos Galiauskaitės, narių Evaldo Raistensio, Rasos Stravinskaitės (pranešėja), Andriaus Veniaus, Vilmos Vildžiūnaitės, išnagrinėjo Y. L. (toliau – Pareiškėjas) 2020-01-02 skundą dėl Valstybinės mokesčių inspekcijos prie Lietuvos Respublikos finansų ministerijos (toliau – Inspekcija) 2019-12-11 sprendimo Nr. (21.222) FR0682-300 (toliau – Sprendimas, skundžiamas sprendimas). Pareiškėjo atstovė B. F., Inspekcijos atstovas N. L. 2020-02-04 dalyvavo Komisijos posėdyje.

Komisija n u s t a t ė :

Pareiškėjas 2020-01-02 skunde nurodo, jog Mokesčių administravimo įstatymo (toliau – MAĮ) 132 straipsnio 1 dalis nustato mokesčių administratoriaus pareigūnui pareigą sprendimą dėl patikrinimo akto tvirtinimo priimti atsižvelgiant į patikrinimo akto medžiagą ir į mokesčių mokėtojo pastabas dėl patikrinimo akto (jei jos buvo pateiktos). Taigi, pasak Pareiškėjo, 2019-10-09 patikrinimo aktas negalėjo būti tvirtinamas neatsižvelgus į jo 2019-11-11 pateiktas rašytines pastabas, dėl to skundžiamas Inspekcijos 2019-12-11 sprendimas yra nepagrįstas ir neteisėtas, todėl naikintinas.

Pareiškėjas skunde cituoja MAĮ 131 straipsnio 1 dalį, 67 straipsnio 1 dalį ir tvirtina, jog centrinis mokesčių administratorius neatsižvelgė ir neanalizavo Pareiškėjo 2019-11-11 rašytiniuose paaiškinimuose nurodytų pastabų, jog 2019-10-09 patikrinimo aktas yra surašytas nesilaikant teisės aktų reikalavimų:

2019-10-09 patikrinimo akto tekste nėra nurodyti priedai ir nėra pateikti (pridėti prie patikrinimo akto) įrodymai, pagrindžiantys patikrinimo akte nurodytas aplinkybes. Patikrinimo aktas, kuriuo yra apskaičiuojamas sumokėti mokesčiai, tačiau nėra išnagrinėti įrodymai, kuriais remiantis priimtas šis aktas, negali būti pripažintas pagrįstu faktiniais duomenimis, todėl negali būti laikomas teisėtu. Mokesčių administratoriui surašius patikrinimo aktą remiantis neiširtais įrodymais, dėl kurių neturėjo galimybės pasisakyti mokesčių mokėtojas, negalima pripažinti, kad mokesčių administratorius tinkamai įvykdė savo pareigą, nustatytą MAĮ 67 straipsnio 1 dalyje. 182 140,30 Eur pridėtinės vertės mokesčiai (toliau – PVM) ir gyventojų pajamų mokesčiai (toliau – GPM) apskaičiuoti apmokestinant 8 gyvenamųjų namų ir / arba poilsio apartamentų ir / arba kaimo turizmo pastato pardavimus eliminuojant visas su statybos darbais susijusias pirkimo PVM sąskaitas faktūras, taip patvirtinant, kad namai buvo pastatyti be jokių išlaidų. Pareiškėjas pažymi, jog jis tinkamai deklaravo ir pateikė visų pardavimų deklaracijas remiantis teisine galia turinčiomis UAB "D1" ir UAB "B1" išrašytomis PVM sąskaitomis faktūromis.

Pareiškėjas nurodo 2019-04-09 gavęs Inspekcijos raštą Nr. (21.222) RKD-1515, kuriuo buvo atsisakyta leisti jam susipažinti su UAB "D1" ir UAB "B1" PVM deklaracijomis už laikotarpį nuo 2011-02-01 iki 2014-11-01 (minėtą Inspekcijos raštą Pareiškėjas apskundė apeliacine tvarka Lietuvos vyriausiajam administraciniam teismui (toliau – LVAT) bei 2019-10-31 gavęs Inspekcijos

2019-10-29 raštą–atsakymą Nr. (7.1) 46-MPD-12257 dėl atsisakymo Pareiškėjui suteikti informaciją apie UAB "D1" 2015-12-21 ir 2016-02-25 (bei 2014-05-05 ir 2014-10-13) teiktų patikslintų PVM deklaracijų už 2013–2014 m. priėmimą remiantis Mokesčių deklaracijų pateikimo, priėmimo, jų pateikimo termino pratęsimo ir veiklos nevykdančių mokesčių mokėtojų laikino atleidimo nuo mokesčių deklaracijų pateikimo taisyklėmis, patvirtintomis Inspekcijos viršininko 2004-07-09 įsakymu Nr. VA-135 (toliau – Taisyklės). Informacijos neteikimas ir nebendradarbiavimas su Pareiškėju užkerta jam galimybes realizuoti savo konstitucines teises į teisminę gynybą, t. y. surinkti reikalingus įrodymus, kurie leistų paneigti Inspekcijos išvadas. UAB "D1" ir UAB "B1" PVM deklaracijos, Pareiškėjo nuomone, yra privalomas įrodymas šioje mokesstinėje byloje, o Inspekcija jų į bylą nepateikė, dėl to tikslinga būtų jas išreikalauti bei pakviesti liudytoju buvusį UAB "D1" vadovą A. G., kuris patvirtintų, jog visos UAB "D1" išrašytos ir A. G. pasirašytos PVM sąskaitos faktūros Pareiškėjui (ir pirma PVM sąskaita faktūra E. P., t. y. Pareiškėjo tėvui, kuris padovanojo Pareiškėjui žemės sklypą, adresu: Pušų al. 36, Sakiškių k., Bezdonių sen., Vilniaus r. sav., su pastatu), yra tikros ir visa informacija, nurodyta PVM sąskaitose faktūrose, yra teisinga, t. y. UAB "D1" atliko visus sąskaitose faktūrose nurodytus statybos darbus statant Pareiškėjui ginčo gyvenamuosius namus.

Pareiškėjas skunde cituoja Taisyklių 17, 18¹, 19 punktų nuostatas ir tvirtina, jog Inspekcijai priėmus UAB "D1" teiktas (net keturis kartus: 2014-05-05, 2014-10-13, 2015-12-21 ir 2016-02-25) patikslintas PVM deklaracijas, pastaroji patvirtino, kad Pareiškėjui išrašytos sąskaitos faktūros buvo tinkamai deklaruotos, yra teisėtos ir turi juridinę galią. Todėl norėdama jas eliminuoti, Inspekcija turėtų pirmiausiai jas nugincyti teismo tvarka, t. y. paduodant ieškinį teismui.

Pareiškėjas pažymi, jog vertinant PVM sąskaitų faktūrų išrašymo teisėtumą, pirmiausia reikia nustatyti, ar buvo įvykusi ūkinė operacija, t. y., ar paslaugos buvo suteiktos. Inspekcija skundžiamame sprendime nurodė, jog nagrinėjamu atveju nustatyta, kad paslaugos pagal pateiktas sąskaitas faktūras nebuvo suteiktos, todėl ir PVM atskaita nėra galima, tačiau kartu tame pačiame sprendime, pati sau prieštaraudama, konstatavo, jog piniginės lėšos už Pareiškėjo 2014 m. sausio mėn. parduotą 2014-01-24 gautą dovanų (iš tėvų E. P. ir N. V.) turta mokėtos Kredito unijai „Vilniaus taupomoji kasa“ – A. G. ir UAB "D1" paskoloms grąžinti bei atskirais atvejais pervestos į E. P. sąskaitą, tačiau iš sąskaitos jos buvo išsiimtos Pareiškėjo arba pervestos už jį UAB "D1" t. y. naudą gavo Pareiškėjas. Taigi, beveik visi gauti pinigai už parduotus namus pagal notarinėse pirkimo ir pardavimo sutartyse nurodytą tvarką buvo pervedami Kredito unijai „Vilniaus taupomoji kasa“, dengiant UAB "D1" kreditinius įsipareigojimus, arba UAB "D1" A. G. kaip UAB "D1" vadovui taip atsiskaitant už statybos rangos darbus. Pats atsiskaitymo mechanizmas, Pareiškėjo tvirtinimu, patvirtina, jog statybos darbai buvo atlikti ir aiškiai parodo, kas atliko statybos montavimo darbus – UAB "D1" ir UAB "B1"

Pareiškėjas nurodo, jog nei 2019-10-09 patikrinimo akte, nei Inspekcijos sprendime nėra atskleista minėtos mokesstinės bylos esmė, nes nebuvo analizuotas (tirtas) atsiskaitymo mechanizmas, kuris parodo, kas atliko statybos montavimo darbus. Anksčiau nurodytos aplinkybės paneigia Inspekcijos sprendimo išvadą, jog statybos darbai pagal pateiktas UAB "D1" ir UAB "B1" sąskaitas faktūras nebuvo atlikti. Pareiškėjas pažymi, jog visos UAB "D1" ir UAB "B1" vardu išrašytos PVM sąskaitos faktūros atitinka Pridėtinės vertės mokesčio įstatymo (toliau – PVMĮ) 64 straipsnio 1 dalyje nustatytus reikalavimus, visose sąskaitose faktūrose nurodytos ūkinės operacijos yra įvykusios, t. y. statybos darbai įvykdyti (paslaugos suteiktos), sąskaitos faktūros atspindi tikrąjį operacijų turinį, yra teisėtos ir turi juridinę galią. Todėl minėtose sąskaitose faktūrose išskirtos PVM sumos gali (ir turi) būti traukiamos į PVM ataskaitą, ką Pareiškėjas ir padarė. Taip pat pažymi, jog UAB "D1" išrašant PVM sąskaitas faktūras Pareiškėjui buvo PVM mokėtoja, t. y. UAB "D1" PVM mokėtoja įregistruota 2010-04-13 (išregistruota mokesčių administratoriaus iniciatyva dėl nevykdytos PVM apmokestinamos veiklos tik 2015-03-05). Tas pats pasakytina ir apie UAB "B1" kuri PVM mokesčių mokėtoja buvo nuo 2010-11-16 iki 2015-01-15.

Skundžiamame sprendime nurodoma, jog UAB "D1" 2014 m. sausio–rugpjūčio mėn. patikslinančiose PVM deklaracijose deklaruotos papildomos pardavimo ir pirkimo PVM sumos nedeklaruotos šios bendrovės Inspekcijai teiktuose išrašomų ir gaunamų PVM sąskaitų faktūrų

registruose (FR0671, FR0672). Pareiškėjas paaiškina, jog ši nedeklaruota UAB "D1" suma yra nežymi, be to, tai nėra Pareiškėjo atsakomybės klausimas. Inspekcija, matydama neatitikimus UAB "D1" patikslintose PVM deklaracijose ir teiktuose išrašomų bei gaunamų PVM sąskaitų faktūrų registruose (FR0671, FR0672), galėjo priimti sprendimą atsisakyti ir nesuvesti patikslintų deklaracijų duomenų į duomenų bazę. Skunde atkreipiamas dėmesys į tai, jog pagal Europos Sąjungos Teisingumo Teismo (toliau – ESTT) praktiką sąskaitoje faktūroje nurodytą PVM turi sumokėti šią sąskaitą faktūrą išrašęs asmuo, net jei neįvyko realus apmokestinamasis sandoris (pavyzdžiui, ESTT sprendimas byloje C-438/09, *E. V. prieš Y. P. w Lodzi*). Pažymima, jog Pareiškėjas veikė sąžiningai ir turi teisę įsigytų paslaugų (statybos darbų) PVM įtraukti į PVM atskaitą.

Pareiškėjas nurodo, jog jis jokios naudos iš pardavimų negavo ir gauti negalėjo, nes visi gauti pinigai už parduotus namus pagal notarinėse pirkimo ir pardavimo sutartyse nurodytą tvarką buvo pervedami Kredito unijai „Vilniaus taupomoji kasa“, dengiant UAB "D1" kreditinius įsipareigojimus, arba UAB "D1" A. G. kaip UAB "D1" vadovui taip atsiskaitant už statybos rangos darbus.

Pakartotinai Pareiškėjas paaiškina, jog UAB "B1" buvo UAB "D1" subrangovu ir dirbo tuose pačiuose objektuose, kaip ir UAB "D1" t. y. statė Pareiškėjo gyvenamuosius namus, adresu: Pušų al. 36, Sakiškių k., Bezdonių sen., Vilniaus r. sav. Tai patvirtino ir buvęs UAB "D1" vadovas A. G. savo pateiktame rašytiniame atsakyme. UAB "D1" buvo bendrų darbų organizatorius ir prižiūrėtojas. UAB "B1" sąskaitos buvo išrašomos Pareiškėjui siekiant išvengti statybos montavimo darbų pabrangimo. Todėl nors UAB "B1" sąskaitos buvo išrašytos Pareiškėjui, atsiskaityti su UAB "B1" turėjo UAB "D1" o ne Pareiškėjas. Pareiškėjas pažymi, jog atsiskaitymai su subrangovu (UAB "B1" vyko per UAB "D1" tai buvo numatyta sutartyse tarp UAB "D1" ir UAB "B1" Tuo tarpu UAB "D1" gaudavo finansavimą iš Kredito unijos „Vilniaus taupomoji kasa“ pagal tiesiogines ir tikslines paskolas sutartis su Pareiškėjo statomų turtų (statybos) įkeitimu.

Skundžiamame sprendime nurodoma, jog pagal UAB „Konsela“ banko sąskaitų išrašus nenustatytas piniginių lėšų pervedimas UAB "B1" Atsakydamas į šią pastabą, Pareiškėjas nurodo papildomai teikiantis 2013-06-03 subrangos darbų sutarties Nr. 13/06/03, sudarytos tarp UAB "D1" (generalinis rangovas) ir UAB "B1" (subrangovas), dėl gyv. namo Pušų al. 36, Sakiškių k., Vilniaus r. sav., statybos darbų, kopiją, kurią Pareiškėjui pavyko gauti iš buvusio UAB "D1" vadovo A. G.. Atliktų statybos darbų atlikimo kaina buvo įskaityta tarpusavio skolų įskaitymo būdu neatliekant papildomų mokėjimų (2013-06-03 subrangos darbų sutarties Nr. 13/06/03 1.3 ir 2.1 punktai).

Pareiškėjas nurodo, jog, jo turimais duomenimis, UAB "B1" nuo įmonės registracijos pradžios (2009-12-10) buvo statybos įmonė (žr.: <http://ikontaktai.lt/erdenas-uab/>), pagrindinė nurodyta veikla: bendrieji statybos darbai, renovacija. Dėl UAB "B1" darbuotojų, dirbusių laikotarpiu, kai buvo vykdyti statybos darbai ir išrašytos PVM sąskaitos faktūros, Pareiškėjo nuomone, galimas logiškas paaiškinimas, jog atlikti darbus galima organizuoti (perigalioti, sudarant subrangos sutartis su kitomis įmonėmis atskiriems darbams atlikti) ir be dirbančių darbuotojų įmonėje.

Pareiškėjas atkreipia dėmesį į tai, jog patikrinimo akte papildomai apskaičiuoti mokesčiai bei patikrinimo akto tvirtinimo metu Pareiškėjui papildomai apskaičiuoti delspinigiai ir baudos žymiai viršija Pareiškėjo gautą finansinį rezultatą, t. y. turto pardavimo pajamos už 2013 ir 2014 m. sudaro 277 000 Lt (82 092,84 Eur).

Atsižvelgiant į išdėstytus motyvus, skunde prašoma panaikinti Inspekcijos 2019-12-11 sprendimą Nr. (21.222) FR0682-300.

Inspekcija, išnagrinėjusi Pareiškėjo 2019-11-11 pastabas dėl 2019-10-09 patikrinimo akto Nr. (21.222) FR0680-354, Sprendimu patvirtino nurodytą patikrinimo aktą ir jame papildomai apskaičiuotus 123 853,98 Eur PVM, 58 286,32 Eur GPM, apskaičiavo 76 367,42 Eur PVM ir 29 214,83 Eur GPM delspinigius, skyrė 24 771 Eur PVM ir 11 657 Eur GPM baudas.

Inspekcija nurodo, jog patikrinimo metu nustatyta, kad:

1. Pareiškėjas 2013 m. rugsėjo, 2014 m. sausio ir vasario mėn. PVM deklaracijose nepagrįstai atskaitė 118 576,23 Eur PVM pagal PVM sąskaitas faktūras, kuriose nebuvo galimybių

nustatyti tikrąjį operacijų turinį. Taip pat 2014 m. sausio mėn. Pareiškėjas neapskaičiavo 5 277,75 Eur pardavimo PVM nuo papildomai gautų turto pardavimo pajamų. Atsižvelgiant į tai, Pareiškėjui papildomai apskaičiuota mokėtina 123 853,98 Eur PVM suma;

2. Pareiškėjas metinėse pajamų deklaracijose 2013 m. ir 2014 m. nepagrįstai priskyrė išlaidoms sumas pagal PVM sąskaitas faktūras, kuriose nebuvo galimybių nustatyti tikrąjį operacijų turinį ir 2013 m. nedeklaravo dalies gautų pajamų. Atsižvelgiant į tai, Pareiškėjui apskaičiuota papildomai mokėtina 58 286,32 Eur GPM suma.

Pareiškėjas, nesutikdamas su patikrinimo metu apskaičiuotomis mokesčių sumomis, pateikė 2019-11-11 rašytines pastabas dėl patikrinimo akto. Inspekcija, įvertinusi Pareiškėjo pastabų argumentus, patikrinimo metu nustatytas aplinkybes ir surinktus įrodymus, Sprendime konstatuoja, kad į Pareiškėjo pastabas neatsižvelgiama ir patikrinimo aktas tvirtintinas.

Sprendime nurodoma, jog patikrinimo metu nustatyta, kad Pareiškėjo tėvai E. P. ir N. V. pagal 2012-06-18 pirkimo ir pardavimo sutartį Nr. SK-5020 iš A. G. įsigijo 0,50 ha žemės sklypą ir ūkio pastatą, adresu: Pušų al. 36, Sakiškių k., Vilniaus r. sav., už 100 000 Lt. 2012-06-18 pirkimo ir pardavimo sutartyje nustatyta atsiskaitymo tvarka ir numatyta, kad kainą Pirkėjas sumokėjo, o Pardavėjas gavo grynaisiais pinigais ne notaro akivaizdoje prieš šios sutarties sudarymą. Minėtame žemės sklype buvo pastatytas 493,65 m² gyvenamasis namas ir poilsio apartamentai. Pareiškėjas pagal 2014-01-24 dovanojimo sutartį iš tėvų E. P. ir N. V. gavo dovanų 4301/5000 žemės sklypo, poilsio apartamentus ir gyvenamąjį namą. Pareiškėjas, gautus dovanų poilsio apartamentus ir / ar gyvenamojo namo dalis su žemės sklypų dalimis, pardavė po 3–12 dienų, 1 poilsio apartamentai (unikalus Nr. 4400-2660-4548:9519) su žemės sklypo dalimi (0,0331 ha) turimi jo nuosavybėje (2018-01-01).

Piniginės lėšos už Pareiškėjo parduotą gautą dovanų turtą mokėtos Kredito unijai „Vilniaus taupomoji kasa“ – A. G. ir UAB "D1" paskoloms grąžinti bei atskirais atvejais pervestos į E. P. sąskaitą, tačiau iš sąskaitos jos buvo išsiimtos Pareiškėjo arba pervestos už jį UAB "D1" t. y. naudą gavo Pareiškėjas.

Pareiškėjas mokesčio tyrimo metu (2018-05-29) pateikė PVM mokėtoju neįregistruoto asmens mokėtino PVM apyskaitą (FR0608) už 2014 m. sausio ir vasario mėn., kuriose deklaravo: 2014 m. sausio mėn. prekių (paslaugų) tiekimų 1385 000 Lt apmokestinamąją vertę ir 240 372 Lt PVM sumą, 220 582 Lt atskaitomą PVM ir 19 790 Lt arba 5 731,58 Eur mokėtiną į biudžetą PVM, 2014 m. vasario mėn. prekių (paslaugų) tiekimų 890 000 Lt apmokestinamąją vertę ir 154 463 Lt PVM sumą, 144 929 Lt atskaitomą PVM ir 9 534 Lt arba 2 761,24 Eur mokėtiną į biudžetą PVM.

Iš bylos medžiagos, pasak Inspekcijos, matyti, kad įvertinus pateiktas deklaracijas, Pareiškėjui papildomai apskaičiuota iš viso mokėtina 123 853,98 Eur PVM suma, t. y.:

1. 118 576,23 Eur nepripažinta PVM atskaita pagal UAB "D1" ir UAB "B1" vardu išrašytas PVM sąskaitas faktūras, nustačius, jog nėra galimybių nustatyti pateiktose UAB "D1" ir UAB "B1" vardu išrašytose PVM sąskaitose faktūrose nurodytą tikrąjį operacijos turinį. Patikrinimo metu konstatuota, kad tai formaliai išrašyti dokumentai, siekiant pagrįsti išlaidas, patirtas statant gyvenamąjį namą ir kaimo turizmo pastatus, adresu: Pušų al. 36, Sakiškių k., Vilniaus r. sav.;

2. 5 277,75 Eur pardavimo PVM už 2014 m. sausio mėn. nuo papildomai iš J. L. gautų 105 000 Lt turto pardavimo pajamų.

Dėl sandorių su UAB "D1" ir UAB "B1" Inspekcija sprendime nurodo, jog Pareiškėjas pateiktose už 2013 m. rugsėjo mėn., 2014 m. sausio ir vasario mėn. PVM mokėtoju neįregistruoto asmens mokėtino PVM apyskaitose (FR0608 forma) atskaitė 324 139 Lt pirkimo PVM pagal UAB "D1" vardu išrašytas PVM sąskaitas faktūras. Pateiktose 2014 m. sausio ir vasario mėn. PVM mokėtoju neįregistruoto asmens mokėtino PVM apyskaitose atskaitė 85 280,48 Lt pirkimo PVM pagal UAB "B1" vardu išrašytas PVM sąskaitas faktūras.

Nustatyta, jog:

1. UAB "D1" atliekamų kontrolės veiksmų metu nepateikė buhalterinės apskaitos dokumentų, todėl nebuvo galimybės nustatyti jos vykdytų sandorių su Pareiškėju faktinių aplinkybių, nustatyti atsiskaitymų (mokėjimų), turėtų / turimų finansinių įsipareigojimų;

2. Išanalizavus pateiktas UAB "D1" PVM deklaracijas už 2012 m. spalio mėn., 2013 m. gegužės, rugsėjo, spalio, lapkričio mėn., 2014 m. sausio, vasario, spalio mėn. ir palyginus su Pareiškėjo (jo tėvų) pateiktomis UAB "D1" vardu išrašytomis sąskaitomis nustatyti įvairūs neatitikimai (patikrinimo akto 6–9 psl.);

3. UAB "D1" 2012–2013 m. nebuvo išrašiusi Pareiškėjui PVM sąskaitų faktūrų;

4. UAB "D1" 2014 m. sausio–vasario mėn. patikslinančiose PVM deklaracijose deklaruotos papildomos pardavimo ir pirkimo PVM sumos nedeklaruotos bendrovės Inspekcijai teiktuose išrašomų ir gaunamų PVM sąskaitų faktūrų registruose (FR0671, FR0672);

5. UAB "D1" 2014 m. sausio–rugpjūčio mėn. nebuvo išrašiusi PVM sąskaitų faktūrų;

6. Bendrovės sąskaitų išrašymo metu dirbęs vadovas I. V. 2018-08-29 pateiktame paaiškinime nurodė, kad nieko nežinojo apie PVM deklaracijų už 2013–2014 m. tikslinimą, sandoriuose nedalyvavo, pasikeitus akcininkams (nuo 2015-04-20 O. R.) pateikė prašymą atleisti iš darbo, išėjęs iš darbo nieko apie UAB "D1" negirdėjo, be to, išvyko iš Lietuvos. Veiklą galėjo vykdyti kiti asmenys, kurių nėra galimybės identifikuoti;

7. UAB "D1" nuo 2015-04-17 buhalterinę apskaitą tvarkiusi UAB "E1" 2018-07-03 nurodė, kad UAB "D1" vadovas dokumentų neperdavė, pagal pateiktus apskaitos registrus buvo tikslinamos deklaracijos, buhalterinės apskaitos dokumentai nebuvo perduoti;

8. UAB "D1" 2012–2016 m. faktiškai į biudžeto surenkamąją sąskaitą PVM nemokėjo, nes patikslintose deklaracijose padidino ne tik pardavimo, bet ir pirkimo PVM, išvengiant PVM mokėjimo į biudžetą;

9. UAB "D1" 2012-10-16 PVM sąskaitos faktūros data ankstesnė nei statybą leidžiančio dokumento išdavimas (Statybos leidimas 2013-04-23 Nr. LNS-08-130423-00191);

10. UAB "D1" 2014-10-02 PVM sąskaitoje faktūroje nurodyti atlikti darbai objekte, unikalus Nr. 4400-2660-4604:9523, kuris Pareiškėjo parduotas 2014-02-05, t. y. PVM sąskaitos faktūros data 8 mėn. vėlesnė, nei turto pardavimo data;

11. UAB "D1" ir Pareiškėjas yra susiję asmenys, nes UAB "D1" akcininkė nuo 2010-05-03 iki 2015-04-20 buvo P. A., t. y. Pareiškėjo sesuo. Pareiškėjas nuo 2010-05-05 iki 2015-02-05 buvo šios bendrovės darbuotojas.

Nustatyta, jog:

1. UAB "B1" registruota veikla: kita informacinių technologijų ir kompiuterių paslaugų veikla, elektros sistemų įrengimas, inžinerijos veikla ir su ja susijusios techninės konsultacijos, o pagal pateiktas sąskaitas 2013-11-27 Serija ERD Nr. 000199, 2013-11-29 Serija ERD Nr. 000201, 2014-01-21 Serija ERD Nr. 000218, 2014-03-26 Serija ERD Nr. 000236, 2014-06-04 Serija ERD Nr. 000269, atlikinėjo statybos darbus, nors nebuvo registravęs tokios veiklos. Už 2013 m. lapkričio mėn., 2014 m. sausio, kovo, birželio mėn. pateiktose PVM deklaracijose (FR600) deklaruojama pagrindinė veiklos rūšis (pagal EVRK) 222200 – plastikinių pakuočių gamyba;

2. Laikotarpiu, kai išrašytos PVM sąskaitos faktūros, UAB "B1" nebuvo dirbančiųjų (Inspekcijos duomenimis, UAB "B1" buvo įdarbinta viena darbuotoja, kuri nuo 2012-05-07 iki 2014-02-16 buvo vaiko priežiūros atostogose), nebuvo mokami atlyginimai ar kitos A klasės išmokos;

3. UAB "B1" vadovui ir akcininkui L. R. (gim. 1969 m.) nėra suteiktas asmens kodas, Lietuvoje nėra registruotos jo gyvenamosios vietos, nėra duomenų apie Lietuvos Respublikos sienos kirtimą;

4. UAB "B1" buvo nerandamas mokesčių mokėtojas;

5. UAB "B1" nurodomas kaip UAB "D1" subrangovas, tačiau sąskaitos išrašytos Pareiškėjui;

6. UAB "B1" bankrotas pripažintas tyčiniu;

7. UAB "B1" sąskaitos išrašytos Pareiškėjui, tačiau atsiskaityti su UAB "B1" turėjo UAB "D1" o ne Pareiškėjas;

8. Pareiškėjas 2018-07-03 paaiškinime nurodė, kad su niekuo iš UAB "B1" nebendravo, tačiau UAB "B1" sąskaitos buvo išrašomos būtent Pareiškėjui;

9. UAB "B1" išrašytose PVM sąskaitose faktūrose nurodyta tik gyvenamojo namo Pušų al. 36, Sakiškių k., Vilniaus r. sav., statybos darbai, tačiau nėra nurodyta, kokie konkrečiai statybos darbai atlikti;

10. UAB "B1" 2013 m. lapkričio mėn. PVM deklaracijoje deklaruota 28 648 Lt pardavimo PVM suma mažesnė nei Pareiškėjo pateiktose UAB "B1" PVM sąskaitose faktūrose nurodyta 36 576,62 Lt pardavimo PVM suma;

11. UAB "B1" 2014-03-26, 2014-06-04 PVM sąskaitose faktūrose nurodyti atlikti statybos darbai (pagal Pareiškėjo paaiškinimą objekte, unikalus Nr. 4400-2660-4597, kuri Pareiškėjas jau buvo pardavęs 2014-01-27 (C. C.), 2014-01-29 (A. ir E. V.), 2014-02-05 (K. ir H. T.);

12. UAB "B1" PVM į biudžetą nemokėjo;

13. Pagal UAB "D1" banko sąskaitų išrašus nenustatytas piniginių lėšų pervedimas UAB "B1"

Inspekcija sprendime cituoja MAĮ 10 straipsnio, 69 straipsnio 1 dalies nuostatas, šias nuostatas aiškinančią Lietuvos vyriausiojo administracinio teismo (toliau – LVAT) praktiką (LVAT 2008-02-20 sprendimas adm. byloje Nr. A556-250/2008, 2010-04-29 nutartis adm. byloje Nr. A442-644/2010) ir nurodo, jog iš bylos medžiagos matyti, kad Inspekcija, nustačiusi aukščiau minėtas aplinkybes, vadovaudamasi turinio viršenybės prieš formą principu, pagrįstai konstatavo, jog minėtos sąskaitos faktūros buvo išrašytos tik formaliai siekiant pagrįsti išlaidas, patirtas statant pastatus, adresu: Pušų al. 36, Sakiškių k., Vilniaus r. sav.

Atsakydama į Pareiškėjo pastabą, kad visos UAB "D1" ir UAB "B1" vardu išrašytos PVM sąskaitos faktūros atitinka PVMĮ 64 straipsnio 1 dalyje nustatytus reikalavimus, Inspekcija sprendime pažymi, kad, vadovaujantis PVMĮ 64 straipsnio nuostatomis, PVM sąskaita faktūra, pagal kurią galima atskaityti pirkimo (importo) PVM, privalo atitikti visus PVMĮ ir kitų jį įgyvendinančių teisės aktų reikalavimus. Tačiau, atsižvelgiant į ESTT formuojamą praktiką bei MAĮ įtvirtintą turinio viršenybės prieš formą principą, pagal PVMĮ 64 straipsnio 9 dalies 1 punktą tam tikrais atvejais PVM mokėtojo turimose PVM sąskaitose faktūrose nurodytos pirkimo PVM sumos negali būti atskaitomos neatsižvelgiant į tai, kad PVM sąskaita faktūra atitinka visus šiame straipsnyje nustatytus reikalavimus ir, atvirkščiai, PVM sumos gali būti atskaitomos neatsižvelgiant į tai, kad PVM sąskaita faktūra atitinka ne visus jai nustatytus reikalavimus. Vertinant PVM sąskaitų faktūrų išrašymo teisėtumą, pasak Inspekcijos, pirmiausia reikia nustatyti, ar buvo įvykusi ūkinė operacija, t. y., ar paslaugos buvo suteiktos. Nagrinėjamu atveju nustatyta, kad paslaugos pagal pateiktas sąskaitas faktūras nebuvo suteiktos, todėl ir PVM atskaita nėra galima.

Pastabose Pareiškėjas taip pat nurodo, kad visus statybos darbus atliko UAB "D1" ir UAB "B1" ir tai patvirtino buvęs UAB "D1" vadovas I. V.. Inspekcija pažymi, jog konstatuoti fakto buvimą ar nebuvimą galima tik vadovaujantis byloje pateiktų įrodymų visuma, o ne atskirais įrodymais. Kaip ne kartą yra pažymėjęs LVAT formuojamoje teismų praktikoje, nustatant teisiškai reikšmingas aplinkybes turi būti įvertintas surinktų įrodymų pakankamumas, jų nuoseklumas, galimi jų prieštaravimai, logiškumas, atitinkamų duomenų nurodymo aplinkybės, įrodymų šaltinių patikimumas (LVAT 2017-01-17 nutartis adm. byla Nr. A-1067-575/2017 ir kt.). Nors I. V. tiek patikrinimo metu, tiek Pareiškėjo su pastabomis pateiktame paaiškinime ir nepaneigė, jog UAB "D1" ir UAB "B1" galėjo atlikti statybos darbus, tačiau, Inspekcijos vertinimu, iš visų kitų byloje nustatytų faktinių aplinkybių galima daryti pagrįstą išvadą, jog statybos darbai pagal pateiktas sąskaitas faktūras nebuvo atlikti.

Dėl sandorio su M. I. sprendime nurodo, jog nustatyta, kad Pareiškėjas pagal 2014-01-29 pirkimo ir pardavimo sutartį Nr. SK-848 pardavė 165,05 m² poilsio apartamentus ir 0,06 ha žemės sklypą, adresu: Pušų al. 36 K2-1, Sakiškių k., Bezdonių sen., Vilniaus r. sav., J. L. už 230 000 Lt. Pagal sutartyje nustatytą atsiskaitymo tvarką J. L. įsipareigojo 230 000 Lt pervesti Kredito unijai „Vilniaus taupomoji kasa“ siekiant padengti A. G. ir UAB "D1" įsiskolinimus.

J. L. paaiškino (2018-02-26 Nr. (21.108-32)FR1047-284), kad už perkamą nekilnojamąjį turtą sumokėjo 230 000 Lt ir pateikė pavedimų kopijas dėl 2014-01-29 pervestos 155 000 Lt sumos ir 2014-01-29 pervestos 75 000 Lt sumos Kredito unijai „Vilniaus taupomoji kasa“ bei nurodė statybų metu mokėjęs už namo statybą, tačiau sumų dydžio bei kam (A. G., Y. L.,

E. P.), neatsimenantis. J. L. pateiktame paaiškinime taip pat nurodė, kad „už einamuosius statybos darbus bei dėl mano papildomų pageidavimų padarytus statybos darbus iki pirkimo ir pardavimo sutarties pasirašymo aš sumokėjau virš 100 000 Lt“.

Pagal Pareiškėjo tėvo E. P. sąskaitos išrašą Nr. (duomenys neskelbtini) (kurį pagal 2013-09-09 įgaliojimą (notarinio registro Nr. SK-5966) valdė, tvarkė ir disponavo Pareiškėjas) J. L. 2013-09-25 pervėdė 90 000 Lt, 2013-12-03 pervėdė 15 000 Lt. Iš sąskaitos grynieji išmokėti Pareiškėjui (2013-09-25 – 20 000 Lt, 2013-09-26 – 30 000 Lt, 2013-12-16 – 15 000 Lt) bei 2013-09-26 pervesta 39 498 Lt UAB "D1" nurodant mokėjimo paskirtį: už Y. L..

Atsižvelgdama į nustatytas aplinkybes Inspekcija sprendime daro išvadą, kad J. L. tiek iki pirkimo ir pardavimo sutarties sumokėta 105 000 Lt suma, tiek pirkimo ir pardavimo sutarties pagrindu sumokėta 230 000 Lt suma buvo to paties nekilnojamojo turto įsigijimo kaina. Patikrinimo metu pagrįstai vertinta, kad už J. L. pagal 2014-01-29 pirkimo ir pardavimo sutartį Nr. SK-848 parduotą nekilnojamąjį turtą Pareiškėjas gavo 335 000 Lt pajamas. Patikrinimo metu nustatė, kad Pareiškėjas pardavimo PVM apskaičiavo nuo 230 000 Lt, nuo papildomai J. L. pervestos 105 000 Lt sumos, vadovaujantis PVMĮ 15, 71, 92 straipsniais, už 2014-01-01–2014-01-31 laikotarpį papildomai apskaičiuotas 5 277,75 Eur mokėtinas pardavimo PVM. Pareiškėjas nei patikrinimo metu, nei kartu su pastabomis nepateikė įrodymų, kad J. L. pervesta 105 000 Lt didesnė suma už įsigytą nekilnojamąjį turtą buvo paskolos grąžinimas, todėl daroma išvada, kad mokesčių administratorius pagrįstai nurodė, jog Pareiškėjas pagal 2014-01-29 pirkimo ir pardavimo sutartį Nr. SK-848 už J. L. parduotą nekilnojamąjį turtą gavo ne 230 000 Lt, bet 335 000 Lt pajamas.

Vadovaujantis PVMĮ 123 straipsnio 1 dalies, Gyventojų pajamų mokesčio įstatymo (toliau –GPMĮ) 36 straipsnio 2 dalies, MAĮ 96 straipsnio 1 dalies 2 punkto, 97 straipsnio 2 dalies, 98 ir 99 straipsnių, 66 straipsnio 4 dalies nuostatomis, nuo patikrinimo akte papildomai apskaičiuotų 123 853,98 Eur PVM ir 58 286,32 Eur GPM, akto tvirtinimo metu Inspekcijos sprendime Pareiškėjui apskaičiuojami 76 367,42 Eur PVM ir 29 214,83 Eur GPM delspinigiai (delspinigių apskaičiavimas pridedamas).

Vadovaujantis PVMĮ 123 straipsnio 2 dalies, GPMĮ 36 straipsnio 2 dalies, MAĮ 139, 140 straipsnių nuostatomis, patikrinimo akto tvirtinimo metu, atsižvelgiant į tai, kad Pareiškėjas patikrinimo metu bendradarbiavo su mokesčių administratoriumi, nuo patikrinimo akte papildomai apskaičiuotų 123 853,98 Eur PVM ir 58 286,32 Eur GPM sumų skirtinos 20 proc. dydžio 24 771 Eur PVM ir 11 657 Eur GPM baudos.

Komisija k o n s t a t u o j a :

Pareiškėjo 2020-01-02 skundas atmestinas, ginčijamas Inspekcijos 2019-12-11 sprendimas Nr. (21.222) FR0682-300 tvirtintinas.

Mokestinis ginčas šioje byloje yra kilęs dėl papildomai apskaičiuotų ir Pareiškėjui nurodytų sumokėti PVM ir GPM, su šiais mokesčiais susijusių delspinigių ir baudų mokesčių administratoriui Pareiškėjo mokestinio patikrinimo metu konstatavus, jog: Pareiškėjas tikrintuoju 2013-01-01–2014-12-31 laikotarpiu nepagrįstai atskaitė 118 576,23 Eur pirkimo PVM pagal UAB "D1" ir UAB "B1" vardu išrašytas PVM sąskaitas faktūras už atliktus statybos rangos darbus, nes realiai šios bendrovės jokių statybos darbų Pareiškėjui ginče aptariamuose objektuose neatliko, o PVM sąskaitos faktūros šių įmonių vardu buvo išrašytos formaliai, siekiant neteisėtai suformuoti PVM atskaitą; Pareiškėjas nepagrįstai neapskaičiavo 18 223 Lt (5 277,75 Eur) pardavimo PVM nuo J. L. papildomai pervestos 105 000 Lt sumos; Pareiškėjas 2013 ir 2014 m. metinėse pajamų mokesčio deklaracijose nedeklaravo dalies gautų pajamų, o nekilnojamojo turto objektų statybos išlaidas grindė juridinės galios neturinčiomis UAB "D1" ir UAB "B1" vardu išrašytais PVM sąskaitomis faktūromis, dėl ko Pareiškėjui papildomai apskaičiuotas 57 286,32 Eur mokėtinas GPM.

Pažymėtina, kad nagrinėjamo ginčo atveju Pareiškėjas iš esmės neginčija Inspekcijos sprendimo bei patikrinimo akto aprašomosiose dalyse (ir šio Komisijos sprendimo nustatomojoje dalyje, dėl ko Komisija pakartotinai jų nebeatkartoja) detaliam aprašytų faktinių ginčo aplinkybių,

tačiau nesutinka su mokesčių administratoriaus pateiktu nustatytų faktinių aplinkybių teisiniu vertinimu ir pateikia konkrečius nesutikimo su ginčijamu Inspekcijos sprendimu motyvus. Pareiškėjas taip pat nepateikia jokių argumentų dėl aritmetinio mokesčių ir su jais susijusių sumų apskaičiavimo. Atsižvelgdama į tai, kad mokestinio ginčo dalyką apsprendžia pareikšti konkretūs ir aiškūs mokesčių mokėtojo reikalavimai, nagrinėjamu atveju Komisija sprendime pasisakys dėl Inspekcijos sprendimo pagrįstumo atsižvelgdama į Pareiškėjo skunde nurodytus bei jo atstovės mokestinio ginčo nagrinėjimo Komisijos posėdyje metu akcentuotus nesutikimo su ginčijamu mokesčių administratoriaus sprendimu motyvus ir reikalavimus.

Ginčo byloje nustatyta, kad Pareiškėjas mokesčių administratoriui atliekant jo mokestinį tyrimą (2018-12-18 mokestinio tyrimo ataskaita Nr. (21.67-32) FR0686-1437) 2018-05-29 pateikė PVM mokėtoju neįregistruoto asmens mokėtino PVM apyskaitas (forma FR0608) už 2014 m. sausio ir vasario mėn. bei 2019-04-19 (pasinaudodamas galimybe deklaruoti anksčiau gautas ir nedeklaruotas pajamas pagal 2018-06-28 MAĮ Nr. IX-2112 2, 38, 68, 87, 100, 132, 139 ir 140 straipsnių pakeitimo ir įstatymo papildymo 40¹ straipsniu įstatymo Nr. XIII-1329 11 straipsnio nuostatas) pateikė PVM mokėtoju neįregistruoto asmens mokėtino PVM apyskaitą už 2013 m. sausio mėn., kuriose deklaravo iš viso 409 420 Lt arba 118 576,23 Eur pirkimo PVM pagal UAB "D1" ir UAB "B1" vardu išrašytas PVM sąskaitas faktūras už atliktus statybos rangos darbus. Kaip nustatė mokesčių administratorius Pareiškėjo mokestinio patikrinimo metu, nei UAB "C1" realiai jokių statybos darbų Pareiškėjo statybose ir vėliau parduotuose ginčo nekilnojamojo turto objektuose neatliko, todėl Pareiškėjas nepagrįstai atskaitė 118 576,23 Eur pirkimo PVM pagal juridinės galios neturinčias šių įmonių vardu išrašytas PVM sąskaitas faktūras bei nepagrįstai, remdamasis juridinės galios neturinčiomis PVM sąskaitomis faktūromis, sumažino GPM apmokestinamąsias pajamas. Pareiškėjas nesutinka su tokia mokesčių administratoriaus pozicija ir šiame mokestiniame ginče įrodinėja, jog statybos darbai buvo atlikti, nes Pareiškėjo parduoti nekilnojamojo turto objektai iš tiesų yra pastatyti bei, jog statybos darbus atliko, paslaugas suteikė būtent UAB "D1" ir UAB "B1" o statybos darbų realumą patvirtina: rangos bei subrangos sutartys, PVM sąskaitos faktūros, atsiskaitymo už atliktus darbus mechanizmas, buvusio UAB "D1" direktoriaus A. G. patvirtinimas, aplinkybė, jog UAB "D1" PVM deklaracijose deklaravo pardavimo PVM, o PVM sąskaitas faktūras ši bendrovė įtraukė į PVM sąskaitų faktūrų registrą.

PVMĮ 63¹ straipsnio 1 dalyje (2011-12-20 įstatymo Nr. XI-1817 redakcija, galiojanti nuo 2013-01-01) nustatyta, kad PVM mokėtoju neįregistruotas apmokestinamasis asmuo turi teisę į PVM atskaitą įtraukti įsigytų ir (arba) importuotų prekių ir paslaugų, šio asmens faktiškai panaudotų šio įstatymo 58 straipsnio 1 dalyje nurodytai veiklai, pirkimo ir (arba) importo PVM, laikydamasis šio skyriaus nuostatų ir šiame straipsnyje nustatytų apribojimų. Minėto įstatymo 64 straipsnio 1 dalyje nustatyta, jog pirkimo PVM gali būti įtraukiamas į PVM atskaitą tik tuo atveju, jeigu PVM mokėtojas turi atitinkamą PVM sąskaitą faktūrą. Turimoje PVM sąskaitoje faktūroje ši PVM suma turi būti išskirta, o PVM mokėtojas nurodytas kaip prekių ir (arba) paslaugų pirkėjas, jeigu šiame straipsnyje nenustatyta kitaip. Turima PVM sąskaita faktūra privalo atitikti visus šio įstatymo ir kitų jį įgyvendinančių teisės aktų reikalavimus (išskyrus reikalavimus dėl rekvizitų: PVM sąskaitoje faktūroje, kurioje nurodytas PVM traukiamas į PVM atskaitą, privalo būti PVMĮ 80 straipsnio 1 dalyje nurodyti rekvizitai). To paties straipsnio 9 dalies 1 punkte įtvirtinta, kad Lietuvos Respublikos mokesčių administravimo įstatymo nustatytais pagrindais PVM mokėtojo turimose PVM sąskaitose faktūrose nurodytos pirkimo PVM sumos negali būti atskaitomos neatsižvelgiant į tai, kad PVM sąskaita faktūra atitinka visus šiame straipsnyje nustatytus reikalavimus.

Atsižvelgus į šias PVMĮ nuostatas, darytina išvada, jog įstatymas nustato atvejus, kad net ir formaliuosius reikalavimus atitinkančios PVM sąskaitos faktūros tam tikrais atvejais gali nesuteikti teisės mokesčių mokėtojui atskaityti pirkimo PVM. Atkreiptinas dėmesys, kad nacionaliniai teisės aktai tiesiogiai neįtvirtina atvejų, kada mokesčių mokėtojo teisė į PVM atskaitą gali būti ribojama, tačiau MAĮ 10 straipsnyje nustatyta, jog mokesčių teisiniuose santykiuose viršenybė teikiama šių santykių dalyvių veiklos turiniui, o ne jos formaliai išraiškai.

Be to, pastebėtina, jog PVMĮ VII skyriaus normose, reglamentuojančiose PVM atskaitą, yra įtvirtintos 2006-11-28 Tarybos direktyvos 2006/112/EB dėl pridėtinės vertės mokesčio bendros sistemos (toliau – ir PVM direktyva) X antraštinės dalies 1 skyriaus „Teisės į atskaitą atsiradimas ir taikymo sritis“ nuostatos.

ESTT yra konstatavęs, kad pagal PVM direktyvos sistemą apmokestinimo momentas, PVM apskaičiavimas ir galimybė atskaityti yra susiję su **realiu** prekių pristatymo arba paslaugų atlikimo įgyvendinimu. Bendra PVM sistema draudžia galimybę atskaitos srityje atsižvelgti į neįvykdytus sandorius, nes pagal šią sistemą apmokestinimo momentą ir dėl to teisę į atskaitą lemia realus sandorio įgyvendinimas (žr., pavyzdžiui, ESTT 2005-05-26 sprendimo byloje *António Jorge*, C-536/03, 25–27 punktus ir rezoliucinę dalį).

Tai reiškia, jog apmokestinamojo asmens teisė į PVM atskaitą gali būti pripažinta tik jei prekės realiai jam buvo patiektos ar paslaugos realiai suteiktos, kaip tai suprantama pagal PVM direktyvos ir PVMĮ nuostatas. Apmokestinamasis asmuo, siekdamas pasinaudoti teise į PVM atskaitą, privalo turėti atitinkamus dokumentus, patvirtinančius realų prekių ar paslaugų įsigijimą. Apmokestinamojo asmens apskaita turi būti tvarkoma taip, kad mokesčių administratorius, remdamasis apskaitos dokumentais, galėtų tinkamai įgyvendinti apmokestinimo PVM kontrolę (LVAT 2019-04-10 nutartis adm. byloje Nr. eA-642-442/2019).

Pagal GPMĮ 16 straipsnio 1 dalies 4 punktą apskaičiuojant apmokestinamąsias pajamas, iš pajamų atimama per mokestinį laikotarpį perduoto ar kitaip perleisto nuosavybėn ne individualios veiklos turto ir individualios veiklos turtui priskirto nekilnojamojo pagal prigimtį daikto įsigijimo kaina ir su to turto ar daikto pardavimu ar kitokiu perleidimu nuosavybėn susijusios išlaidos – šio įstatymo 19 straipsnyje nustatyta tvarka. To paties įstatymo 19 straipsnio 3 dalyje nustatyta, kad leidžiama atimti tik tas sumas, kurios pagrindžiamos dokumentais, turinčiais visus Lietuvos Respublikos buhalterinės apskaitos įstatyme ir kituose teisės aktuose numatytus privalomus apskaitos dokumentų rekvizitus, ir (arba) galiojančiais sandoriais, ir (arba) užsienio vienetų bei gyventojų surašytais dokumentais, jei iš šių dokumentų galima nustatyti ūkinės operacijos turinį. Kaip yra nurodęs LVAT savo praktikoje, šis teisinis reguliavimas reiškia, kad pareiga pateikti dokumentus, atitinkančius Buhalterinės apskaitos įstatyme nustatytus reikalavimus, tenka asmeniui, kuris siekia iš pajamų, gautų pardavus nekilnojamąjį turtą, atimti šio turto įsigijimo bei pardavimo išlaidas, t. y. pareiga pagrįsti išlaidas, o tuo pačiu pateikti reikiamus dokumentus tenka asmeniui, kuris siekia sumažinti GPM apmokestinamų pajamų dydį (LVAT 2018-03-27 nutartis adm. byloje Nr. eA-238-438/2018, 2018-04-11 nutartis adm. byloje Nr. A-783-575/2018). Taigi pajamų, gautų už perduotą nekilnojamąjį turtą, apmokestinimo GPM atveju mokėtojas, norėdamas pagrįsti aplinkybę, jog jis realiai patyrė nekilnojamojo turto įsigijimo bei statybos išlaidas, kurios galėtų būti atimamos iš GPM apmokestinamųjų pajamų, šias išlaidas turi pagrįsti juridinę galią turinčiais dokumentais, iš kurių galima nustatyti ūkinės operacijos turinį.

Iš Sprendimo turinio matyti, kad Inspekcija laikosi pozicijos, jog Pareiškėjo mokesčio patikrinimo metu surinktais dokumentais neabejotinai įrodyta, kad Sprendime minėtos ūkinės operacijos realiai nebuvo vykdomos, t. y. Pareiškėjas iš PVM sąskaitose faktūrose nurodytų juridinių asmenų UAB "D1" ir UAB "B1" ginče aptariamo nekilnojamojo turto statybos paslaugų neįsigijo, tačiau, pasinaudojant šių įmonių rekvizitais, buvo formaliai išrašytos PVM sąskaitos faktūros siekiant Pareiškėjui neteisėtai pasinaudoti teise į PVM atskaitą bei į GPM apmokestinamųjų pajamų sumažinimą. Ir nors Pareiškėjas nesutinka su mokesčių administratoriaus nustatytų faktinių aplinkybių vertinimu, remiantis kuriuo yra konstatuota, jog PVM sąskaitose faktūrose ūkinės operacijos yra realiai neįvykusios, tačiau, Komisijos vertinimu, byloje surinktų įrodymų visuma patvirtina mokesčių administratoriaus išvadas dėl realių ūkinių operacijų nebuvimo.

Iš ginčo bylos medžiagos matyti, jog Pareiškėjas aplinkybę, kad būtent juridiniai asmenys UAB "D1" ir UAB "B1" atliko jo perduotų nekilnojamojo turto objektų Pušų al. 36, Sakiškių k., Bezdonių sen., Vilniaus r. sav., statybos darbus grindžia tarp Pareiškėjo ir UAB "D1" 2013-06-14 pasirašyta statybos rangos sutartimi Nr. VŠ03, 2013-05-10 papildomu susitarimu prie rangos sutarties Nr. VŠ03, tarp UAB "D1" ir UAB "B1" 2013-06-03 pasirašyta subrangos darbų sutartimi

Nr. 13/06/03, kurią Pareiškėjas pateikė tik su 2020-01-02 skundu Komisijai (pastebėtina, jog subrangos sutarties bei papildomos susitarimo datos yra ankstesnės už pačios rangos sutarties datą), šių įmonių vardu išrašytomis PVM sąskaitomis faktūromis, darbų perdavimo ir priėmimo aktais, kuriuos Pareiškėjo atstovė taip pat pateikė tik Komisijai (iš šių aktų matyti, jog jie surašyti pagal 2013-04-24 statybos rangos sutartį Nr. VŠ03 (data nesutampa nei su viena iš Pareiškėjo pateiktų sutarčių datų), dalį aktų kaip rangovai yra pasirašę tiek UAB "D1" tiek ir UAB "B1" nors Pareiškėjas mokesčių administratoriui 2018-07-02 paaiškino yra tvirtinęs, jokių santykių su UAB "B1" jis neturėjo), atsiskaitymo už atliktus darbus mechanizmu, pagal kurį nekilnojamąjį turtą įsigiję pirkėjai pagal pirkimo ir pardavimo sutarčių sąlygas pinigus pervesdavo Kredito unijai „Vilniaus taupomoji kasa“. Ir nors sutiktina su ginčo šalių nuomone, kad ginčo PVM sąskaitos faktūros turi visus formaliuosius PVMĮ įtvirtintus reikalavimus atitinkančius rekvizitus, tačiau tiek iš PVM sąskaitų faktūrų, tiek iš kitų Pareiškėjo pateiktų dokumentų turinio matyti, jog juose yra nurodytos tik bendro pobūdžio rangos ar subrangos sutarčių nuostatos, atliktų darbų, suteiktų paslaugų apibūdinimas, iš kurių nėra galimybės identifikuoti, kuri iš bendrovių (UAB "D1" ar UAB "B1" kuriame iš nekilnojamojo turto objektų, kokius konkrečius statybos darbus atliko ar kokias paslaugas suteikė, už kokią konkrečią kainą buvo atlikti konkretūs statybos darbai. Pažymėtina, jog mokesčių administratorius inicijavo UAB "D1" kontrolės veiksmus, tačiau šiai bendrovei nepateikus buhalterinės apskaitos dokumentų (dėl kurių pateikimo mokesčių administratorius kreipėsi į bendrovę elektroninėmis priemonėmis, siuntė laiškus, skelbė viešai, ieškojo bendrovės vadovų, akcininkų, kreipėsi į jos apskaitą tvarkiusią bendrovę, patikrinimo akto 6 psl.), mokesčių administratorius neturėjo galimybių nustatyti, kokius sandorius kokiomis sąlygomis su Pareiškėju realiai vykdė ši bendrovė, kokie buvo jų turėti tarpusavio finansiniai įsipareigojimai, nustatyti tarpusavio atsiskaitymus (mokėjimus). Pažymėtina, jog analogiška situacija susiklostė ir su UAB "B1" kuri neperdavė jokių buhalterinės apskaitos dokumentų jos bankroto administratoriui. Papildomai pažymėtina, jog Vilniaus apygardos teismas 2017-01-10 nutartimi civ. byloje Nr. B2-463-431/2017 pagal UAB "B1" bankroto administratoriaus pareiškimą nustatęs tyčinį bankrotą kvalifikuojantį kriterijų – sąmoningą įmonės apskaitos dokumentų neperdavimą (slėpimą, praradimą), pripažino UAB "B1" bankrotą tyčiniu (Lietuvos apeliacinis teismas 2017-03-23 nutartimi nurodytąją Vilniaus apygardos teismo 2017-01-10 nutartį paliko nepakeistą). Taigi įvertinus Pareiškėjo akcentuotus dokumentus visų kitų mokesčių administratoriaus Pareiškėjo mokestinio patikrinimo metu surinktų įrodymų bei nustatytų faktinių aplinkybių kontekste: nustatyta, jog nei UAB "D1" nei UAB "B1" neturėjo darbuotojų, kitų resursų statybos darbams atlikti; UAB "B1" registruota veikla, PVM deklaracijose deklaruota pagrindinė veiklos rūšis niekaip nesusijusios su statyba, ši bendrovė yra nerandamas mokesčių mokėtojas; abi bendrovės faktiškai PVM į valstybės biudžetą nemokėjo, nes PVM deklaracijose deklaruodavo pirkimo PVM, artimą pardavimo PVM; UAB "D1" mokesčių administratoriaus iniciatyva 2015-03-05 buvo išregistruota iš PVM mokėtojo registro dėl nevykdytos PVM apmokestinamosios veiklos, UAB "B1" išregistruota 2015-01-15, darytina išvada, jog jie nepagrindžia statybos darbų ginče aptariamuose nekilnojamojo turto objektuose atlikimo realumo, t. y. aplinkybės, jog statybos darbus atliko UAB "D1" ar UAB "B1" kurios, kaip ką tik minėta, neturėjo jokių resursų šiems darbams atlikti. Bylos aplinkybės rodo, jog Pareiškėjas, būdamas su UAB "D1" susijęs asmuo (bendrovės akcininkė nuo 2010-05-03 iki 2015-04-20 buvo Pareiškėjo sesuo P. A., Pareiškėjas nuo 2010-05-05 iki 2015-02-05 buvo šios bendrovės darbuotojas, 2019-03-08 atsakyme mokesčių administratoriui nurodęs, jog bendrovėje buvo atsakingas už tam tikrų objektų statybos darbų organizavimą, 2016-02-22 teiktame atsakyme nurodęs, jog bendrovėje dirbo komercijos direktoriaus pareigose), galėjo daryti įtaką šios bendrovės priimamiems sprendimams, veiklai. Pareiškėjas, žinodamas apie UAB "D1" ir UAB "B1" vardu įformintų dokumentų formalų pobūdį, siekdamas atskaityti PVM bei sumažinti GPM bazę, sąmoningai pateikė mokesčių administratoriui realių tarp šalių susiklosčiusių statybos rangos teisinių santykių nepagrindžiančias PVM sąskaitas faktūras bei visus kitus su tuo susijusius rašytinius dokumentus ir tokiu būdu piktnaudžiavo PVM ir GPM srityje. Šių aplinkybių konstatavimas yra pakankamas pagrindas nesuteikti Pareiškėjui teisės į PVM atskaitą bei į GPM apmokestinamų pajamų sumažinimą išlaidomis, kurios yra nepagrįstos juridinę galią turinčiais

dokumentais. Pažymėtina, jog Pareiškėjo atstovė skundo nagrinėjimo Komisijos posėdyje metu negalėjo paaiškinti, kaip Pareiškėjas dalyvavo ginčo nekilnojamojo turto statybose, kaip vykdė UAB "D1" ir UAB "B1" pagal rangos sutartis atliekamų statybos darbų, jų kokybės kontrolę, motyvuodama tuo, kad mokesčių administratoriui yra pateikti visi su atliktais statybos darbais susiję dokumentai. Taip pat pastebėtina, jog Pareiškėjo pateiktų PVM sąskaitų faktūrų formalų pobūdį, be jau minėtų Pareiškėjo pateiktų sutarčių datų neatitikimų, patvirtina ir tokios aplinkybės, kad dalis PVM sąskaitų faktūrų buvo išrašytos ankstesne data, negu buvo pasirašyta statybos rangos sutartis, pagal kurią buvo atliekami statybos rangos darbai, PVM sąskaitose faktūrose nurodyta, jog atlikti statybos darbai tuose nekilnojamojo turto objektuose, kurie buvo parduoti gerokai anksčiau, nei išrašytos PVM sąskaitos faktūros, UAB "B1" vardu PVM sąskaitos faktūros išrašytos Pareiškėjui, nors, kaip įrodo Pareiškėjas, subrangovą surado, su juo subrangos sutartį pasirašė, atsiskaityti už atliktus darbus turėjo UAB "D1" ir pan. (visos šios aplinkybės detalios aprašytos patikrinimo akto 6–8, 14 psl.).

Pareiškėjas skunde bei jo atstovė skundo nagrinėjimo Komisijos posėdyje metu akcentavo, jog realų statybos darbų pagal ginče aptariamą PVM sąskaitas faktūras atlikimą pagrindžia pirkėjų atsiskaitymo už įsigytą nekilnojamąjį turtą mechanizmas – pinigai buvo mokami Kredito unijai „Vilniaus taupomoji kasa“ A. G. ir UAB "D1" paskoloms gražinti bei atskirais atvejais buvo pervestos į E. P. sąskaitą, tačiau iš sąskaitos jas išsiėmė Pareiškėjas arba pervestos už jį UAB "D1" Pats atsiskaitymo mechanizmas, Pareiškėjo tvirtinimu, patvirtina, jog statybos darbai buvo atlikti ir aiškiai parodo, kas atliko statybos montavimo darbus, o būtent UAB "D1" ir UAB "B1" Pasisakant dėl šio skundo argumento, pastebėtina, jog Statybos rangos sutartyje (5.2 punktas) numatyta, kad mokėjimus vykdo užsakovas (Pareiškėjas), pervedant pinigus į rangovo nurodytą sąskaitą banke. Ginčo nekilnojamojo turto pirkimo ir pardavimo sutartyse nurodyta, jog pardavėjas (Pareiškėjas) parduoda nekilnojamąjį turtą kreditoriui Kredito unijai „Vilniaus taupomoji kasa“ sutikus, jog dalis už parduotą turtą gaunamų piniginių lėšų yra pervedama į A. G. priklausančią sąskaitą arba į Pardavėjo kreditoriaus nurodytą Kredito unijai „Vilniaus taupomoji kasa“ priklausančią sąskaitą siekiant padengti A. G. ir UAB "D1" įsiskolinimus Kredito unijai „Vilniaus taupomoji kasa“. Be to, kaip matyti iš 2012-06-18 žemės sklypo Pušų al. 36, Sakiškių k., Bezdonių sen., Vilniaus r. sav., pirkimo ir pardavimo sutarties (2.1, 7.1 ir 7.2 punktai), pagal kurią Pareiškėjo tėvas E. P. iš A. G. įsigijo 0,50 ha žemės ūkio paskirties žemės sklypą, kuriame vėliau Pareiškėjas vykdė ginče aptariamą statybą bei ūkio pastatą, jau tuo metu žemės sklypas buvo parduotas kreditoriui Kredito unijai „Vilniaus taupomoji kasa“ sutikus, kuriam šis žemės sklypas ir buvo įkeistas. Nurodytosios aplinkybės bei Pareiškėjo skunde akcentuotas ginčo nekilnojamąjį turtą įsigijusių pirkėjų atsiskaitymo už pirktą turtą mechanizmas, Komisijos vertinimu, patvirtina tik aplinkybę, jog Kredito unija „Vilniaus taupomoji kasa“ galimai finansavo ginče aptariamo nekilnojamojo turto įsigijimo bei statybos išlaidas (I. V. 2019-11-07 paaiškinime tvirtina, jog finansavimą statyboms teikė Kredito unija „Vilniaus taupomoji kasa“), tačiau ne aplinkybę, jog ginčo PVM sąskaitose faktūrose nurodytus statybos darbus atliko būtent UAB "D1" ir UAB "B1" kurios, kaip jau minėta, neturėjo jokių resursų statybos darbams atlikti bei kurių finansinių įsipareigojimų (taip pat ir tarp Pareiškėjo ir UAB "D1" buvusių tarpusavio finansinių įsipareigojimų, nes Pareiškėjas 2018-07-02 paaiškinime nurodė 2013-01-01–2014-12-31 turėjęs paskolinius teisinius santykius su šia bendrove) šioms nepateiktus buhalterinės apskaitos dokumentų mokesčių administratorius neturėjo galimybės nustatyti.

Pareiškėjas skunde bei jo atstovė skundo nagrinėjimo Komisijos posėdyje metu kaip vieną iš esminių įrodymų, pagrindžiančių UAB "D1" ir UAB "B1" atliktų statybos darbų realumą, nurodė šių bendrovių vardu mokesčių administratoriui teiktas PVM deklaracijas, kuriose, pasak Pareiškėjo, deklaravus pardavimo PVM ir šioms sumoms sutampant su PVM sąskaitose faktūrose nurodytomis PVM sumomis, taip pat esant nustatytai aplinkybei, jog bendrovių išrašytos PVM sąskaitos faktūros yra įtrauktos į PVM sąskaitų faktūrų registrus, tai neabejotinai patvirtina statybos darbų realumą. Iš ginčo bylos medžiagos matyti, jog mokesčių administratorius Pareiškėjo mokesčio patikrinimo metu detalios analizavo abiejų bendrovių mokesčių administratoriui teiktas ginčui aktualių laikotarpių PVM deklaracijas, lygino jose deklaruotus duomenis su Pareiškėjo ginče pateiktose

UAB "D1" ir UAB "B1" vardu išrašytose PVM sąskaitose faktūrose nurodytais duomenimis (patikrinimo akto 6–9, 14 psl.), nustatė ne tik pardavimo PVM ar apmokestinamųjų sandorių sumų neatitikimus, bet ir aplinkybes, susijusias su patikslintų UAB "D1" PVM deklaracijų už 2013–2014 m. teikimu, kurios tik sustiprina abejones šių Pareiškėjo akcentuojamų kaip ypač šiame ginče reikšmingų įrodymų patikimumu. Mokesčių administratorius nustatė, jog UAB "D1" patikslintas deklaracijas teikė 2015-12-21, 2016-02-25, šioje bendrovėje nesant įdarbintų darbuotojų (nuo 2015-06-12), praėjus beveik metams po bendrovės išregistravimo iš PVM mokėtojų registro, patikslinančiose PVM deklaracijose deklaruotos padidintos pardavimo pajamos nebuvo deklaruotos bendrovės VĮ Registrų centrui pateiktoje 2013 ir 2014 m. finansinėse atskaitomybėse, po vadovo bendrovėje pasikeitimo (nuo 2015-04-20 vienintelis bendrovės akcininkas – O. R. (Pareiškėjo sesuo jos mokestinio patikrinimo metu nepateikė akcijų pardavimo šiam asmeniui sutarties) ir nuo 2015-06-18 šios bendrovės vadovas, kurio Armėnijos mokesčių administratorius nesurado) UAB "D1" nėra teikusi jokių einamųjų laikotarpių deklaracijų, išskyrus tik patikslintas PVM deklaracijas už ankstesnius mokestinius laikotarpius, patikslinančios PVM deklaracijos (kurias kaip vadovas ir vyr. buhalteris yra pasirašęs O. R.) teiktos ne elektroniniu būdu, bet per elektroninio deklaravimo sistemą, todėl negalima nustatyti jas pateikusio asmens, nuo 2015-04-17 bendrovės buhalterinę apskaitą tvarkiusi UAB "E1" mokesčių administratoriui 2018-07-03 yra nurodžiusi, jog deklaracijos buvo tikslinamos pagal pateiktus apskaitos registrus, tačiau pirminiai buhalterinės apskaitos dokumentai jai nebuvo teikiami (nenurodė, koks asmuo, kada, už kokį laikotarpį perdavė buhalterinės apskaitos registrus, su koku bendrovės atstovu buvo bendraujama). Papildomai pažymėtina, jog, kaip nurodo Inspekcija Pareiškėjo patikrinimo akte (9 psl.), UAB "D1" dar 2014-10-13 buvo pateikusi mokesčių administratoriui 2014 m. sausio–rugpjūčio mėn. gaunamų PVM sąskaitų faktūrų registrus, tačiau išrašomų PVM sąskaitų faktūrų registro už nurodytąjį laikotarpį neteikė. Analogiškai, ir iš mokesčių administratoriaus papildomai 2020-02-13 Komisijai pateiktų dokumentų (UAB "D1" ir UAB "B1" per EDS sistemą teiktų ginčui aktualių laikotarpių PVM deklaracijų, sąskaitų registrų) matyti, jog UAB "D1" ginčui aktualių laikotarpių neteikė išrašomų PVM sąskaitų faktūrų registrų (gaunamų sąskaitų faktūrų registrai pateikti tik už 2014 m. sausio–vasario mėn.).

Atsižvelgiant į aukščiau išdėstytas aplinkybes, įvertinus ginčo bylos medžiagą, darytina išvada, jog mokesčių administratorius pagrįstai visą Pareiškėjo mokestinio patikrinimo surinktą medžiagą vertino kaip visumą ir padarė teisingą išvadą, jog Pareiškėjo pateikti dokumentai, kuriais jis grindžia turintis teisę į PVM atskaitą bei į GPM apmokestinamų pajamų sumažinimą patirtų statybos išlaidų suma, neturi juridinės galios, nes neatspindi tikrojo ūkinių operacijų turinio, t. y. aplinkybės, jog būtent UAB "D1" ir UAB "B1" atliko ginčo nekilnojamojo turto objektų statybos darbus. Šios išvados nepaneigia ir Pareiškėjo skunde akcentuotas, jo su rašytinėmis pastabomis dėl patikrinimo akto Inspekcijai pateiktas A. G. 2019-11-07 paaiškinimas, kuriame pastarasis nurodo, jog visos jo pasirašytos PVM sąskaitos faktūros yra tikros, jose nurodyta informacija (kuri, kaip jau minėta, yra labai abstrakti) yra teisinga, jog būtent UAB "D1" atliko visus sąskaitose faktūrose nurodytus statybos darbus Pareiškėjui statant gyvenamuosius namus Pušų al. 36, Sakiškių k., Bezdonių sen., Vilniaus r. sav. Kaip teisingai nurodė Inspekcija ginčijamame sprendime, konstatuoti tam tikro fakto buvimą ar nebuvimą galima tik vadovaujantis byloje pateiktų įrodymų visuma, o ne atskirais įrodymais. Šio ginčo atveju A. G. paaiškinimas, įvertinus jį visų kitų byloje surinktų įrodymų kontekste, nepatvirtina Pareiškėjo įrodinėjamos aplinkybės, jog ginče aptariami statybos darbai buvo atliekami PVM sąskaitose faktūrose nurodytomis sąlygomis.

Pareiškėjas skunde Komisijai nepateikė nesutikimo argumentų dėl papildomai apskaičiuotos 5 277,75 Eur pardavimo PVM sumos, kuri buvo apskaičiuota nuo H. F. K. už įsigytą nekilnojamąjį turtą pervestos 105 000 Lt sumos. Pagal Pareiškėjo mokestinio patikrinimo metu surinktą informaciją mokesčių administratorius vertino, jog tai yra dalis už iš Pareiškėjo įsigytą nekilnojamąjį turtą sumokėtos sumos (Pareiškėjas pagal 2014-01-29 pirkimo ir pardavimo sutartį Nr. SK-848 už J. L. parduotą nekilnojamąjį turtą gavo ne 230 000 Lt, bet 335 000 Lt pajamas). Pareiškėjo atstovė skundo nagrinėjimo Komisijos posėdyje metu tvirtino, jog tarp šalių buvo susiklostę paskoliniai teisiniai santykiai ir 105 000 Lt buvo H. F. K. gražinta paskola. Pažymėtina,

jog Pareiškėjas bei jo atstovė nepateikė jokių objektyvių šias savo nurodomas aplinkybes patvirtinančių įrodymų, o savo versijos realumą išimtinai grindžia tik abstraktaus pobūdžio teiginiais / paaiškinimais, kurie, nesant jų tikrumo patvirtinančių įrodymų, nepaneigia mokesčių administratoriaus padarytų išvadų dėl J. L. pervestos piniginių lėšų sumos pobūdžio. LVAT yra akcentavęs, jog apsiribojimas vien teiginiais, atsikirtimais, nepagrįstais jokiais įrodymais, negali nulemti sprendimo priėmimo mokesčių mokėtojo naudai (pavyzdžiui, LVAT 2010-11-08 nutartis adm. byloje Nr. A-556-1527/2010).

Pareiškėjas skunde nepagrįstai tvirtina, jog mokesčių administratorius tinkamai neįvykdė savo pareigos, numatytos MAĮ 67 straipsnio 1 dalyje, nes Pareiškėjo atžvilgiu surašytas patikrinimo aktas yra nepagrįstas faktiniai duomenimis, priimtas remiantis neiširtais įrodymais. MAĮ 67 straipsnio 1 dalyje nustatyta, kad mokesčių administratorius privalo pagrįsti jo mokesčių mokėtoju apskaičiuotas mokesčio ir su juo susijusias sumas. Šio straipsnio 2 dalis numato, kad mokesčių mokėtojas, nesutinkantis su mokesčių administratoriaus apskaičiuotomis konkrečiomis mokesčio ir su juo susijusiomis sumomis, privalo pagrįsti, kodėl jos yra neteisingos. Kaip ne sykį yra akcentavęs LVAT, pagal šiame MAĮ straipsnyje įtvirtintas taisykles įrodinėjimo pareiga (lot. *onus probandi*) yra paskirstyta tarp mokesčių administratoriaus ir mokesčių mokėtojo. Kai mokesčių administratorius yra surinkęs atitinkamus faktinius duomenis ir jais grindžia apskaičiuotus papildomus mokesčius bei su jais susijusias sumas, mokesčių mokėtoju apsiginti galimybė atsiranda, kai jis savo ruožtu teikia kitokius faktinius duomenis, suponuojančius priešingą nei mokesčių administratoriaus padaryta išvadą. Jeigu mokesčių mokėtojas neįvykdo šios pareigos, tai nustačius, jog mokesčių administratorius pagrindė mokesčių mokėtoju apskaičiuotą mokestį ir su juo susijusias sumas, mokesčių mokėtoju atsiranda mokestinė prievolė (pavyzdžiui, LVAT 2011-11-14 nutartis adm. byloje Nr. A556-2839/2011, 2014-04-09 nutartis adm. byloje Nr. A556-1052/2014, 2014-12-02 nutartis adm. byloje Nr. A556-1946/2014, 2016-02-23 nutartis adm. byloje Nr. A-293-556/2016, 2017-01-09 nutartis adm. byloje Nr. A-2342-442/2016). Mokesčių mokėtojas, siekdamas paneigti mokesčių administratoriaus mokesčių ir su jais susijusių sumų apskaičiavimo teisėtumą bei pagrįstumą, privalo ne tik nurodyti savo abejones dėl mokesčių ir su jais susijusių sumų apskaičiavimo teisėtumo bei pagrįstumo, bet ir pateikti tokias abejones pagrindžiančius įrodymus (pavyzdžiui, LVAT 2016-03-29 nutartis adm. byloje Nr. eA-606-442/2016).

Nurodyto teisinio reguliavimo kontekste darytina išvada, jog objektyvių įrodymų dėl realaus paslaugų, nurodytų ginčo PVM sąskaitose faktūrose, suteikimo Pareiškėjas nepateikė, o mokesčių administratorius surinko pakankamai faktinių duomenų, kurių pagrindu paneigiamas ginčo PVM sąskaitose faktūrose užfiksuotų ūkinių operacijų turinys bei jų realumas. Vien Pareiškėjo skunde Komisijai išdėstyta atskirų jo pateiktų dokumentų, juose užfiksuotų duomenų interpretacija bei kiti argumentai, neparemti jokiais objektyviais faktiniais duomenimis, nėra pakankamas pagrindas konstatuoti, jog Pareiškėjas pagrindė, kad mokesčių administratoriaus papildomai apskaičiuotos PVM bei GPM, su šiais mokesčiais susijusios sumos yra neteisingos. Taigi mokesčių administratoriui pagrindus šiame ginče savo poziciją, ginčijamas Inspekcijos sprendimas tvirtintinas, nes yra pagrįstas ir teisėtas, naikinti jį Pareiškėjo skunde išdėstytais motyvais nėra pagrindo.

Mokestinių ginčų komisija prie Lietuvos Respublikos Vyriausybės, vadovaudamasi Mokesčių administravimo įstatymo 155 straipsnio 4 dalies 1 punktu, n u s p r e n d ž i a :

Patvirtinti Valstybinės mokesčių inspekcijos prie Lietuvos Respublikos finansų ministerijos 2019-12-11 sprendimą Nr. (21.222) FR0682-300.

Pagal MAĮ 159 straipsnio 1, 3 ir 4 dalis mokesčių mokėtojas, nesutinkantis su Mokestinių ginčų komisijos sprendimu, turi teisę šį sprendimą apskūsti Vilniaus apygardos administraciniam teismui (Žygimantų g. 2, 01102 Vilnius). Pagal MAĮ 159 straipsnio 2 dalį apskūsti Mokestinių ginčų komisijos sprendimą taip pat turi teisę centrinis mokesčių administratorius, tačiau tik tuo atveju, kai centrinis mokesčių administratorius ir Mokestinių ginčų komisija, sprendami mokestinį

ginčą (arba mokestinio ginčo metu), skirtingai interpretavo įstatymų ar kito teisės akto nuostatas. Skundas Vilniaus apygardos administraciniam teismui turi būti paduodamas ne vėliau kaip per 20 dienų po Mokestinių ginčų komisijos sprendimo įteikimo dienos.

Komisijos pirmininkė

Edita Galiauskaitė

Komisijos narys

Evaldas Raistenskis

Komisijos narė

Rasa Stravinskaitė

Komisijos narys

Andrius Venius

Komisijos narė

Vilma Vildžiūnaitė